

VISIE OP MISSIE EN WERK VAN DE RAAD VAN KERKEN ARNHEM

Zo vroeg een rabbi eens aan zijn leerlingen: hoe weet je, wanneer de nacht ten einde is en de dag begint? De één zei: dat is wanneer je een hond van een schaap kunt onderscheiden. Nee, zei de rabbi. Is het dan wanneer je van verre een dadelboom van een vijgenboom kunt onderscheiden? vroeg een ander. Nee, zei de rabbi; het is als je in het gezicht van de mens die je tegenkomt, het gezicht van je broeder of zuster ziet. Totdat het zover is, is de nacht nog bij ons.

Dit verhaal heeft beide voorzitters geraakt. In de samenspraak over ons gezamenlijke voorzitterschap van de Raad van Kerken Arnhem bleek dit het visioen, van waaruit wij willen werken, zowel vanuit een persoonlijk perspectief als dat van de Raad als geheel, als een soort commitment van ons allemaal; een bereidheid om de boodschap uit dit verhaal gezamenlijk uit te dragen.

Het oecumenisch karakter van de Raad van Kerken is eenvoudig en vanzelfsprekend te verenigen met dat perspectief van broeder- en zusterschap. In de vergaderingen gaan wij zo met elkaar om en naar elkaars geloofsgemeenschap en traditie bestaat er een op begrip en acceptatie gerichte houding. Het ‘niet uitsluiten, maar insluiten’ maakt al deel uit van onze cultuur.

Maar de ander werkelijk als broeder of zuster zien gaat eigenlijk nog verder. Broeders en zusters hebben vanuit hun bloedverwantschap een onuitwisbare, onopzegbare verbintenis, waarbij uitsluiten niet aan de orde is. Die verbondenheid scheidt het vertrouwen verschillen niet uit de weg te gaan, maar te benoemen, uit te spreken en uit te diepen om zo naar de dag, het licht toe te groeien. Dat is de ommekeer, de ‘bekering’, waaraan wij als Raad willen werken en die wij voor anderen zichtbaar moeten maken.

In de ander je zuster of broeder herkennen beperkt zich niet alleen tot diegenen die uit dezelfde bron leven als wij zelf. In het verhaal gaat het om ieder ander die wij in de ogen zien. Onze missie naar buiten is om dat in de stad Arnhem present te stellen. In de huidige samenleving, waar buitensluiten gangbaar gedrag is geworden, is dat een dringende opdracht. Van de Raad vraagt dit een grote omslag in denken en doen.

Iedere ander als zuster of broeder zien is al bijna een onmogelijke opdracht, maar met het maatschappelijk present willen stellen hiervan betreedt de Raad een nieuw terrein met onvermijdelijk ‘politieke’ consequenties. Welke (eigen of andere) activiteiten ondersteunen deze missie? Bij het ontwikkelen van een plan daartoe is behoedzaamheid, inventiviteit en creativiteit geboden.

Het verhaal bepaalt de stijl van voorzitten; spiritualiteit, verdieping en presentie horen daar bij; wij achten ons in staat op gedegen wijze een vergadering te leiden, omdat die het voertuig is om deze missie een fundament te geven. De onderlinge bemoediging moet vooral ‘buiten’ blijken: in onze contacten met de (aangesloten) kerken, geloofsgemeenschappen, onze eigen en andere werkgroepen en ‘de stad’.

Dáár is ons gezicht hopelijk zichtbaar / herkenbaar en zo nodig kwetsbaar.

Arnhem, 22 februari 2011
Raad van Kerken Arnhem,
Elfriede ter Schegget en Johannes Kon